

ANTOLOGIA POÈTICA FEMINISTA

Sònia Moll: desneixes sola

Sònia Moll

“Els poemes que llegireu a continuació recorren quatre vivències que em travessen com a feminista: la visibilitat lèsbica com a lluita contra l’heteronormativitat, la desubicació en l’estructura familiar monògama heteronormativa, el maltractament i l’abús psicològic en la parella com a violència masclista invisibilitzada i letal i, finalment, el vincle matern que entronca amb la genealogia femenina, imprescindible per a la presa de consciència feminista i la resignificació de la maternitat contra la que ens ve imposada (sublimada i menyspreada alhora, segons els interessos)”.

Invisibilitats

Si la beso
 el desig torna a créixer
 com les extremitats d'una estrella de mar
 i m'oblido que morirem qualsevol dia
 i que llavors tant se valdrà que hàgim existit.
 El que escrius potser et fa eterna
 però el que vius t'ho emportes dins d'un sac
 d'on treuen el cap fades i monstres
 i no ho sabrà mai ningú.

Morirem i potser
 ens ploraran els gossos
 que no sabran que hem fet l'amor tantes vegades
 d'amagat i del revés
 i sense seny

i sense casa.

El que no dius sí que existeix
--t'existeix endins
com una pedra negra
que tu mateixa t'has nuat al turmell.

(Inèdit)

Un lloc

Jo abans tenia un lloc a dins de la família.
La llitera de dalt al dormitori del fons,
al costat del lavabo.
La cadira,
a taula,
davant de la del pare
per escoltar-li els versos i aprendre'ls de memòria
per si així se li feia més fàcil estimar-me.
El tamboret d'un piano de tecles marronoses
que mai no vaig aprendre de tocar,
i el llindar d'una cuina
des d'on mirava feinejar la mare
i li contava coses.

Jo abans tenia un lloc a dins de la família.
El capçal moribund d'aquell avi xilè
que es va deixar un pulmó dins les calderes
d'un balener tronat
--quan era un cabro chico,
a Chiloé només hi havia papas per menjar
i els germans se li morien de dos en dos,
com els brots malalts de podridura.

Jo abans tenia un lloc a dins de la família.
Abans que la mare morís i ens oblidés el nom
abans que els germans marxessin
a construir cases pròpies
i tinguessin fills i filles que tindrien
un lloc dins la família
fins que els seus germans marxessin
a construir cases pròpies
i tinguessin fills i filles que tindrien
un lloc dins la família
fins que els seus germans marxessin
a construir
cases
pròpies

i es despengés un nom
de la branca i de l'arbre

que ja no tindria casa
ni tamboret ni llitera
ni llindar ni cadira
ni capçal
ni mare.

(Inèdit)

L'aranya

Se m'ensorra la llum
entre els fils de l'aranya.

Fa vides que no em trobo.

Rere el tel,

m'aprenc els mots que em dicten, poso preu
a alguns trossets de vida,
els malvenc,
m'aferro al que m'atrapa i salvo el buit.

Hi ha vespres, tanmateix,
que et sento dins la fosca,
veu que vas ser meva,
i em parles de fugida i de miracle.

Però jo sé que el retorn
és un camí inservible,
que algun ocell burleta
se n'ha menjat les molles.

Et faig callar: l'aranya torna.
M'agombola, aquest cop.
M'hi abraço.

(*Non si male nunc*, Viena Edicions 2008)

Suite

*La mare és petita
i pots dur-la en braços*
Tadeusz Różewicz

Fer-se gran

La mare és petita
i tu no saps com créixer
per sostenir-la.

Retorns

La mare cau.
Recules fins al ventre.
Desneixes sola.

Forats

M'he cercat el tel de l'ànima
i l'he trobat cosit de forats.
Cada forat,
una absència.

Mare,
podràs venir a buscar-me avui?

Riure

La mare riu.
Llisco follia endins
contra el verd-llum de les pupil·les.

Ploro.

(I Déu en algun lloc, Cafè Central/Eumo, 2014)

Sònia Moll

Sònia Moll Gamboa és poeta, lingüista i professora. Ha co-creat els espectacles poeticomusicals *Carta Blanca*, amb la pianista Clara Peya, *Rere l'esquerda*, amb el cantautor i novel·lista Alessio Arena, i *Gàbies*, amb la cantant Lidia Uve. També ha publicat dos llibres de poesia: *Nun si male nunc* (Viena Edicions, Premi Sant Celoni 2007) i *I Déu en algun lloc* (Cafè Central/Eumo, traduït al castellà en versió bilingüe per Godall Edicions), així com un de narrativa poètica (*Creixen malgrat tot les tulipes*, Viena Edicions; Premi Benissa 2012). La seva última publicació, *Beneïda sigui la serp* (Godall Edicions, 2018) és un recull de 44 articles publicats a La Directa.